13 grudnia 1981 roku wprowadzono w Polsce stan wojenny, który trwał przez kolejnych 586 dni. Od tego momentu minęły już cztery dekady, a mimo to wprowadzenie stanu wyjątkowego wciąż budzi w społeczeństwie kontrowersje i skrajne emocje. Między grudniem 1981 r. a lipcem 1983 r. internowano łącznie 10 131 działaczy opozycji antykomunistycznej, złamano życiorysy tysiącom polskich rodzin, a życie straciło co najmniej 56 osób – w tym 9 górników z kopalni „Wujek", zastrzelonych w czasie pacyfikacji strajku.

W związku z wprowadzeniem stanu wojennego na terenie Polski, narzucono społeczeństwu szereg rygorów, takich jak godzina milicyjna, zakaz zgromadzeń czy zawieszenie działalności stowarzyszeń, związków itd. Mogła działać dominująca partia – PZPR.

Zmilitaryzowano szereg kluczowych zakładów pracy. W sądownictwie wprowadzono tryb doraźny w którym obowiązywały zaostrzone kary do kary śmierci włącznie. Aresztowania, procesy i internowanie nie wyczerpywały arsenału represji. Tysiące osób, uczestników strajków i demonstracji, zostało pobitych. Dziesiątki tysięcy skazano na grzywny lub kary aresztu na podstawie orzeczeń kolegiów do spraw wykroczeń. Kilka tysięcy działaczy „Solidarności" zostało zmuszonych do opuszczenia kraju. Liczby osób zwolnionych z pracy, pozbawionych stanowisk itp. z przyczyn politycznych nie sposób ustalić.

X285

Źródło i zdjęcia: Instytut Pamięci Narodowej